

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

10.248/II/P/D

[REDACTED]

Geachte Heer,

In vergadering van 14 december 1978 heeft de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) uwe klacht dd. 9 oktober 1978 onderzocht betreffende het feit dat een Franssprekende douanier van de grenspost Lengeler-Wemperhardt op de Belgische-Luxemburgse grens U verklaard had zich niet in het Duits te moeten uitdrukken.

Daar niet kon uitgemaakt worden om welke douanier het ging, is de V.C.T. van oordeel zich te moeten beperken tot een verwijzing naar de algemene principes die terzake dienend zijn.

Luidens artikel 12 - 1e en 2e lid der bij K.B. dd. 18 juli 1966 samengeschakelde wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken (S.W.T.) gebruikt iedere plaatselijke dienst die in het Nederlandse, het Franse of het Duitse taalgebied is gevestigd, uitsluitend de taal van zijn gebied voor zijn betrekkingen met de particulieren.

Luidens artikel 15, §§ 1 en 3 der S.W.T. kan, in de plaatselijke diensten die in het Nederlandse, het Franse of het Duitse taalgebied gevestigd zijn, niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden indien hij de taal van het gebied niet kent.

Gezien het douanekantoor te Lengeler als een plaatselijke dienst moet beschouwd worden, was de betrokken douanier er toe gehouden U in het Duits te antwoorden, omdat U hem in het Duits aangesproken had.

De aanwerving van douaniers die het Duits machtig zijn, stelt evenwel een zwaar probleem omdat zij onvoldoende in aantal zijn.

Niettemin zal bij het Bestuur der Douanen en Accijnzen nogmaals aangedrongen worden om terzake alles in het werk te stellen teneinde de taalwetgeving te eerbiedigen.

Afschrift van deze brief wordt overgemaakt aan de Minister van Financiën.

Hoogachtend,

DE VOORZITTER

